
[2018-24-RE](#)

CAUSA 2018-24-RE

(*Consille c/ Assurances Generali France*)

Número de registre 188-2018. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2018

BOPA núm. 54, del 19 de setembre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 19 d'abril del 2018, per la representació processal del Sr. Jean-François Consille, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 30 de gener del 2018 i contra l'aute del 27 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, així com del principi d'igualtat, reconegut a l'article 6 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment anterior en què es va dictar la sentència impugnada per tal que es jutgi en el fons la demanda presentada pel recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'informe presentat pel Ministeri Fiscal, el 8 de maig del 2018;

Escoltat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El Sr. Jean-François Consille va presentar una demanda contra els Srs. Jordi Serra Malleu i Meritxell Coll Julià, en qualitat de titulars administratius d'Assurances *Generali France*, en reclamació de 128.200,49 € en concepte d'indemnització com a conseqüència del sinistre causat per l'incendi del seu xalet.

1.2. El 9 de gener del 2017, la Secció Civil del Tribunal de Batlles, mitjançant sentència, va estimar l'excepció de manca de legitimació passiva al·legada pels defenents i va desestimar la demanda, imposant la totalitat de les costes judicials a la part agent.

1.3. La representació processal del Sr. Jean-François Consille va formular un recurs d'apel·lació contra la sentència de la primera instància i, el 30 de gener del 2018, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què desestimava aquest recurs, confirmava íntegrament la resolució impugnada i condemnava l'apel·lant al pagament de les costes judicials de segona instància.

1.4. La representació processal del Sr. Jean-François Consille va presentar un incident de nul·litat d'actuacions en què considerava que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.5. El 27 de març del 2018, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat.

1.6. El 19 d'abril del 2018, la representació processal del Sr. Jean-François Consille va interposar un recurs d'empara contra les resolucions ressenyades de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, així com del principi d'igualtat, reconegut a l'article 6 de la mateixa norma.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- La part recurrent precisa que amb la voluntat de demandar la companyia *Generali France* només va poder trobar en el registre de Govern els titulars de la seva delegació a Andorra i considera que la jurisdicció ordinària no ha valorat correctament les proves que consten en les actuacions i ha conclòs que els demandats eren simples delegats de *Generali France* i que no podien ser atacats en nom de la companyia.

- Ara bé, segons el seu parer, els demandats van tenir una clara actuació que anava més enllà del poder de representació d'uns delegats; mantenien una clara posició de companyia.

- Aquesta part al·lega una situació de discriminació pel fet que no pot demandar al delegat de la companyia d'assegurances francesa mentre que quan aquesta companyia ha demandat a través d'aquest mateix delegat, la demanda ha pogut prosperar.

- Al·lega que no va demandar a títol personal els delegats, sinó que va demandar Assegurances *Generali France*; precisa que la contractació de la pòlissa va ser duta a terme per la delegació de *Generali Concorde*, que no se li va notificar cap subrogació, però que les quotes les presentava Assegurances *Generali France*.

- Considera que és un consumidor i com a tal ha de poder accedir a una informació suficient i certa en relació amb qui contracta i si la informació a la qual pot accedir és errònia o no és suficient per a la defensa dels seus drets, aquests defectes no li poden ser imputables ni generar-li cap

conseqüència negativa. En relació amb aquest punt conclou que no ha quedat demostrat que el Sr. Jordi Serra Malleu sigui només el delegat de la companyia estrangera d'assegurances i, a més, ell no ha vingut actuant només en aquesta qualitat.

- Per tant, la mala valoració de les proves en aquest cas constitueix la vulneració del dret a un procés degut.

- Aquesta part fonamenta l'aplicació de la responsabilitat professional prevista a l'article 19 de la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances arran de la manca d'informació dels demandats i també perquè mitjançant les seves actuacions (a bastament demostrades en autes) van fer funció directament d'asseguradora.

- Així mateix, considera que no s'ha obtingut una resposta completa i fonamentada en Dret, ja que la Sala Civil no va contestar l'al·legació relativa a l'aparença creada pels defenents per fer creure que ells eren la companyia, així com l'al·legació relativa a la responsabilitat solidària. Afegint que la Sala Civil ha declinat valorar que de la documentació aportada per aquesta part queda clar que la Sra. Coll té la mateixa qualitat que el Sr. Serra, així com el fet que les inscripcions registrals han servit per donar la informació necessària per formular la demanda.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment anterior en què es va dictar la sentència impugnada per tal que es jutgi en el fons la demanda presentada pel recurrent.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- En primer lloc, considera que contràriament a allò que afirma el recurrent, la demanda es va interposar a títol personal contra els Srs. Jordi Serra Malleu i Meritxell Coll Julià.

- En segon lloc, conclou que en aquest cas la voluntat era de reclamar el compliment d'un contracte d'assegurances de 1994 i que la companyia asseguradora era *Generali France*, precisant que el negoci Assegurances *Generali France*, del qual els demandats són titulars, només és la delegació a Andorra de la companyia d'assegurances francesa *Generali France*. Per consegüent, existeix una manca de legitimació passiva *ad causam*, perquè s'ha formulat una demanda en contra d'un subjecte que no té relació material preexistent amb el dret que es discuteix en el procés i que, per tant, de cap manera es pot veure afectat pel mateix.

- D'acord amb la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances al Principat i de la seva jurisprudència, la demanda s'ha d'interposar contra la part asseguradora i no contra els delegats (andorrans) de la companyia estrangera que opera al Principat, atès que el contracte d'assegurança s'ha perfeccionat amb aquella i els delegats són els representants de l'asseguradora i amb la seva actuació han vinculat contractualment a la companyia amb l'assegurat, sense que ells puguin respondre quan la seva actuació resulta adequada i ajustada a les facultats de representació atribuïdes i no s'han extralimitat en les seves funcions ni han actuat fora de l'àmbit del poder de representació.

- Pel que fa a la confusió invocada pel recurrent, la Sala Civil destaca que aquest és de nacionalitat francesa i que la llengua emprada per la companyia i els seus representants va ser el francès i conclou que de les actuacions es desprèn que la pòlissa estava contractada amb *Generali France*

via la seva delegació a Andorra.

- Afegeix que per demandar la companyia *Generali France* no calia desplegar esforços particulars o investigacions.

- Pel que fa a l'al·legació sobre la mala actuació del delegat, la Sala Civil no veu en què es fonamentaria aquesta actuació ni tampoc els motius pels quals s'hauria d'aplicar l'article 19 de la Llei esmentada, ja que no s'acompleix cap de les condicions d'aplicació.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que el recurrent pretén que el Tribunal Constitucional efectuï una nova valoració de la prova practicada i, després d'exposar la funció d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara, considera que les resolucions impugnades detallen de manera clara i extensa els motius pels quals la jurisdicció ordinària estima l'existència d'una manca de legitimació *ad causam* de la qual se'n deriva que no hagi entrat en el fons del litigi.

- Afegeix que aquesta decisió és conforme a la jurisprudència i que l'origen de l'estimació de l'excepció peremptòria esmentada només és imputable a la part recurrent en empara.

- Recorda que la jurisdicció civil és rogada, que l'activitat de les parts és bàsica i que no pot ser substituïda pels tribunals. I, és precisament per aquest principi que cada cas és diferent dels altres, ja que la seva resolució dependrà de les pretensions de les parts litigants, sense que aquesta es pugui comparar amb d'altres en termes de vulneració del principi d'igualtat.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; només té per únic objecte verificar que les decisions impugnades mitjançant aquest recurs estiguin fonamentades en Dret, es recolzin en un raonament jurídic que no sigui ni il·lògic, ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. En aquesta causa, la qüestió que el Tribunal Constitucional ha de resoldre és la de saber si la jurisdicció ordinària ha vulnerat el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret pel fet de considerar que el recurrent hagués hagut de presentar la seva demanda contra la companyia d'assegurances *Generali France* com a tal i no contra els seus representants a Andorra.

3.3. De l'argumentació precisa de les resolucions impugnades que es fonamenten en la legislació andorrana, la qual és clara en la matèria, se'n deriva que les decisions impugnades no vulneren l'article 10 de la Constitució en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

3.4. Pel que fa a l'al·legació relativa a la vulneració de l'article 6 de la Constitució, cal recordar que aquest no fa part formalment de les disposicions susceptibles de ser tutelades mitjançant un recurs

d'empara, tot i ser un principi general que participa en la interpretació d'aquests drets reconeguts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució (veg. per ex. la sentència del 16 d'octubre del 2017, recaiguda en la causa 2017-16-RE o l'aute del 7 d'abril del 2016, recaigut en la causa 2016-3-RE).

3.5. En aquesta causa, vist l'examen detallat dels fets efectuat per part de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, cal destacar que el contracte d'assegurança subscrit pel recurrent estava en francès i que cap pretesa discriminació per motiu de la seva nacionalitat està en joc.

3.6. Sobre la base d'aquests elements, cal inadmetre a tràmit aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2018-24-RE presentat per la representació processal del Sr. Jean-François Consille contra la sentència del 30 de gener del 2018 i contra l'aute del 27 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2018.

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela
President Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen Isidre Molas Batllori
Magistrada Magistrat